

قادر تیموری؛ بازیکنی مؤثر و مدیر ورزشی موفق

قادر تیموری نامی آشنا و دوست داشتنی برای فوتبالیست‌های اردبیل است. کسی که پله‌های پیشرفت در فوتبال را یکی پس از دیگری پشت سر گذاشته و به مربیگری تیم ملی ناسنویان رسیده است.

تعصب تیموری به فوتبال زادگاهش اردبیل در نوع خود بی‌نظیر است. در مقابل هر حرکتی که به ضرر فوتبال اردبیل باشد، ایستادگی می‌کند، نظر خودش را به صراحت می‌گوید و تاکنون برای پشت پا زدن به عقاید و تفکرات خود با کسی معامله نکرده است.

دفاع از حقانیت فوتبال اردبیل و موضعگیری بر اساس واقعیت‌ها و حق و حقیقت برای یک پیشکسوت فوتبال عملی بسیار ستودنی به شمار می‌رود. تیموری روی تعصب به فوتبال منطقه و عشق به توسعه و پیشرفت آن، در هر فرصتی لزوم توجه بیشتر به این رشته را یادآور می‌شود و دلایل عقب ماندگی و راه‌های چیره شدن بر آن را بیان می‌کند.

رک گوئی و صریح‌الهیجه بودن یکی از ویژگی‌های قادر تیموری است. کسی که به صفت نیکوی رک‌گویی آراسته باشد کمتر به فکر تخریب دیگران، زیرآب زنی و هرهری مسلکی روی می‌آورد. افراد رک‌گو نمی‌توانند نان به نرخ روز و فرصت طلب باشند و بنابراین رفاقت و دوستی با چنین افراد همیشه با استمرار و دوام همراه می‌شود.

قادر تیموری از آن دسته فوتبالیست‌هایی است که با برخورداری از صفات نیکو و تواضع در کنار توانایی‌های بالای فنی سال‌ها در میادین مختلف برای ورزش و فوتبال اردبیل آبروداری کرده و سفیر خوبی برای فوتبال و مردم خونگرم و ورزش‌دوست منطقه بوده است.

تیموری در زمان سکونت در تهران برای فوتبالی‌های اردبیل پشتوانه‌ای محکم به شمار می‌رفت.

قادر تیموری و تیموری‌ها از سرمایه‌های فوتبال اردبیل به شمار می‌روند. بهره‌بردن از تجربه‌ها و توانایی‌ها و داشته‌های این قبیل افراد می‌تواند در گشودن گره‌های موجود فوتبال منطقه مؤثر واقع شود.

افرادی که سابقه بازی در تیم های بزرگ و مربیگری تیم های ملی فوتبال در سطوح مختلف را دارند آیا توانایی کمک به فوتبال اردبیل را نمی توانند داشته باشند؟ این قبیل افراد کارنامه دار وقتی مورد بی توجهی قرار بگیرند دردآورد می شود. اندکی گذشت همراه با صداقت و محبت راستین می تواند همه سرمایه های فوتبال اردبیل را در زیر یک سقف جمع بکند.

این بار فوتبالیست نامی منطقه یعنی قادر تیموری میهمان صفحه مصاحبه با پیشکسوتان پایگاه خبری ناظر ورزش است. او متولد سال 1352 در شهر اردبیل می باشد. از دوران ابتدایی تا پایان مقطع متوسطه در مدارس شهید واحدی، پورسینا و هنرستان 17 شهریور تحصیل کرده است. او به خاطر اینکه پسردائش یکی از فوتبالیست های دوست داشتنی اردبیل بود به فوتبال علاقمند شد. "ایرج صفری مقدم" او را با فوتبال آشنا کرد. قادر از همان دوران نوجوانی مسیر منزل تا ورزشگاه تختی اردبیل را به خوبی می شناخت و محبت این محیط صمیمی را در دل خود جای داه بود.

"ستاره" اولین تیمی بود که به طور رسمی عضویت در آن را پذیرفت و پیراهن آن را برتن کرد. او در سال 84 در 32 سالگی بعد از صعود ذوب آهن اردبیل به لیگ دسته دوم از فوتبال خداحافظی نمود.

اصغر فرخی و بهبود لوله کرانی اولین مربیان مردی بودند که با گذشت زمان هم در صحنه ورزش و هم در زمینه مدیریت به موفقیت های قابل توجهی دست یافت.

نگاهی کوتاه به سابقه اجرائی و مربیگری قادر تیموری دور از لطف نمی تواند باشد.

سابقه مدیریت:

*مسئول ورزش باشگاه فرهنگی ورزشی بانک سپه ایران (تهران) بمدت 5 سال

*عضو کمیته ورزشی شبکه بانکی کشور به مدت 5 سال

*مدیر مدارس فوتبال باشگاه بانک سپه تهران

*مدیر فنی مدارس فوتبال باشگاه آراباکس تهران

سابقه مربیگری:

*سرمربی تیم های پایه باشگاهی در شرق تهران

*مربی بدنساز و مربی و دستیار اول تیم ملی فوتبال ناشنوایان در فواصل زمانی 2014 تا 2020

مقام های مهم کسب شده در مسابقات آسیایی و المپیک:

*قهرمان مسابقات آسیا و اقیانوسیه 2003 (کوالامپور) مالزی- نایب قهرمان بازیهای المپیک ناشنوایان 2005 ملبورن استرالیا (دوران بازی)

*قهرمان بازیهای آسیا و اقیانوسیه 2014 کیش (ایران) مربی بدنساز

*قهرمان بازیهای آسیایی 2015 چین تایپه (تایوان) ، دستیار اول

*مسابقات المپیک ناشنوایان ۲۰۱۵ ترکیه (سامسون) ، مربی

مدارک مربیگری:

*مدرک A آسیا از کنفدراسیون فوتبال آسیا (تهران سال 1390 مدرس استاد محمص و آقای عربی)

*مدرک مربیگری عالی بدنسازی از آکادمی ملی المپیک و پارالمپیک

*مدرس رسمی فدراسیون فوتبال ایران (D آسیا) و مدارس فوتبال (حضور در کلاس های مدرس آلمانی)

کارنامه ای درخشان برای مردی که متواضعانه در خدمت فوتبال کشور و اردبیل قرار گرفته و تا آنجا که در توان داشته برای سربلندی آن کوشش کرده است.

تیموری و تیم های فوتبال

او در تیم های منتخب آموزشگاهی، جوانان و امید اردبیل، ستاره، جهاد کشاورزی، شهرداری و ذوب آهن اردبیل ، ماشین سازی تبریز و تیم ملی فوتبال ناشنوایان عضویت داشته است.

فوتبال دهه 50 و 60

“از فوتبال دهه 50 اردبیل چیزی به خاطرندارم ولی در ارتباط با فوتبال اواخر دهه 60 تا آنجا که به یاد دارم تیم های قدرتمندی همچون پاس، بابک، استقلال و... در اردبیل فعالیت داشتند که حاصل

رقابت پرشور باشگاهی، قهرمانی فوتبال اردبیل در رقابت های جام فلق در سال 66 می باشد.

“در آن سال ها از خود گذشتگی و ایثار حرف اول را در فوتبال می زد و اعضای یک تیم تا آن جا که می توانستند فوتبال را یاری می کردند ولی امروز یک باشگاه فوتبال از نظر سخت افزاری و نرم افزاری باید مجهز باشد. فوتبال امروز تفاوت زیادی نسبت به گذشته دارد. فوتبال امروز بر مبنای علم به روز فوتبال و پشتوانه قوی مالی توأم با مدیران توانمند و قوی را می طلبد”.

زمین خاکی ورزشگاه تختی

“زمین خاکی ورزشگاه تختی میعادگاه فوتبالی های اردبیل بود. آن زمین برای فوتبالیست های اردبیل دریایی از خاطرات خوش و فراموش نشدنی بود”.

“بازی کردن در زمین های خاکی واقعا سخت و طاقت فرسا بود ولی در آن زمین ها فوتبالیست های اردبیل حداقل 8 پاس رد و بدل می کردند. بدون شک اگر تیم های آن ایام و بازیکنان مستعد آن ها از زمین چمن مناسبی بهره می بردند حتما می توانستند بازی های زیبا تر و چشمگیرتر به نمایش بگذارند”.

جام فلق

“جام فلق دوران اوج فوتبال اردبیل در دهه 60 بود. باگذشت زمان هنوز هم نتایج درخشان و بازیکنان تکرار نشدنی آن سال ها نقل محافل فوتبالی است. در 14 سالگی قهرمانی فوتبال اردبیل در جام فلق را مشاهده کرده ام. سال های خوبی که تکرار آن برای فوتبال اردبیل بعید به نظر می رسد”.

او برگزاری منظم مسابقات، زمین های متعدد خاکی فوتبال در نقاط مختلف شهر، وجود بازیکنان باتوانایی های بالا و مربیان دلسوز در کنار مدیریت توانمند را از عوامل موفقیت فوتبال دهه 60 می داند.

تیموری بسته شدن پرونده زمین های خاکی را عاملی مهم در افت فاحش فوتبال منطقه می داند و معتقد است زمانی که زمین های خاکی فوتبال به احداث ادارات و دانشگاه ها اختصاص یافت سند عقب ماندگی فوتبال اردبیل امضاء شد. اقدامی که نتایج آن بعد از گذشت یک و دو دهه کاملا تأثیر خود را نشان داده است.

جام عقاب

“جام عقاب جام شگفتی‌ها بود. مسابقاتی منظم و باکیفیت. روح مؤسس جام، بزرگمرد فوتبال اردبیل مرحوم هوشنگ چمن آرا شاد باشد، یک نفر بود در قالب یک تیم و یک هیأت فوتبال، به جرئت می‌توان گفت که کیفیت مسابقات جام عقاب بالاتر از مسابقات باشگاهی بود. این جام با توجه به زمان برگزاری اش برای کسب آمادگی جهت حضور در رقابت‌های شهرستان بالاترین کمک‌ها را می‌کرد”.

تماشاگران دهه 50 و 60

“تماشاگران یار دوازدهم فوتبال اردبیل در دهه ۵۰ و ۶۰ بودند وقتی ما بازیکنان، عاشق دیدن بازی مرحوم مقصود بایرامی و مرحوم ناصر عروجی و سایر بازیکنان توانمند اردبیل بودیم مشخص است که تماشاگران هم با شور و شوق در کنار تیم‌های دوست‌داشتنی آن زمان بودند. این سرمایه عظیم را به راحتی از دست دادیم که آشتی دادن آنها با فوتبال عملاً کاری سخت و غیرممکن خواهد بود”.

صداقت در فوتبال

“از کلمه صداقت در فوتبال فقط یک واژه مانده و عملاً چیزی باقی نمانده... اگر صداقتی هم بوده در قدیم بوده و امروز شاهد انواع عهد شکنی و چالپوسی‌ها در این فوتبال نداشته‌مان هستیم”.

حبیب نجفلو

“از حبیب نجفلو به عنوان معمار فوتبال اردبیل یاد می‌کنند. مردی که نخستین مسابقات باشگاهی را در اردبیل پایه‌گذاری کرد. همیشه از او به نیکی یاد می‌شود”.

اژدر عمی

“نماد تماشاگران فوتبال اردبیل بود. آن مرحوم زحمات زیادی برای فوتبال در نقش یک حامی و رهبر تماشاگران کشیده بود. روحش شاد و یادش گرامی باد”.

عارف بزرگان

“یکی از عاشقان صادق فوتبال بود. او همیشه در کنار تیم‌ها و در هیأت فوتبال یار و یاور فوتبالیست‌ها محسوب می‌شد”.

حرف پایانی

“برای موفقیت در هر چیزی نیاز به برنامه ریزی مدون است و با انواع برنامه ریزی کوتاه مدت و میان مدت و بلند مدت با کمک صاحب نظران در عرصه ورزش و بخصوص در فوتبال می توانیم گام های بلندی برای شکوفایی و تولد دوباره فوتبال برداریم”.

“باید از وجود پیشکسوتان فوتبال کمک بگیریم. آنها وارثان اصلی فوتبال هستند، وارثانی که سردی و گرمی روزگار را در زمین های فوتبال کشیده اند و الان حلقه گمشده فوتبال محسوب می شوند. اینها بودند که زمانی از جیب خودشان بخاطر عشق شان برای فوتبال هزینه می کردند”.

“فوتبال ارث پدری نیست که امروز بخواهیم یک تنه جلو ببریم و پنبه تو گوش خودمان فرو ببریم و انتقاد پذیر نباشیم. مدام با آمار و ارقام گمراه کننده بگوییم که ما خوب هستیم، ما بهترین هستیم. انواع مصاحبه ها را بکنیم و ادعای زدن آکادمی فوتبال داشته باشیم. این ادعا در حالی انجام می گیرد که در ایران، سپاهان اصفهان و فولاد خوزستان و کیای تهران آکادمی دارند و تبریز با آن عظمت قادر به راه اندازی آن نیست”.

“اگر منتقدان را به چشم دشمن ببینیم به روزی می افتیم که داشتن یک تیم در لیگ ۳ هم برایمان آرزو می شود که امروزه با این وضع مواجه هستیم”.

“از تمام مربیانم که الفبای فوتبال و اخلاق مداری را به من یاد دادند تشکر و قدردانی می کنم. امیدوارم فوتبال به دست صاحبان اصلی اش سپرده شود”.